

308

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 13 sierpnia 1969 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego”.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie zmiany statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego” (Dz. U. Nr 18, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego”, stanowiący załącznik do zarządzenia,

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1965 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego” (Monitor Polski Nr 28, poz. 155).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świtala*

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1969 r. (poz. 308).

STATUT ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

Rozdział 1.

Nazwa, teren działalności i siedziba.

§ 1. Związek Harcerstwa Polskiego, zwany dalej w skrócie „ZHP”, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 2. 1. ZHP rozwija swą działalność na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Siedzibą władz naczelnych ZHP jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 3. 1. ZHP jest członkiem Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej i bierze czynny udział w jej pracach.

2. ZHP współdziała z organizacjami pionierskimi i młodzieżowymi krajów socjalistycznych oraz z postępowymi organizacjami młodzieżowymi na całym świecie.

3. ZHP utrzymuje kontakty z młodzieżą Polonii zagranicznej.

§ 4. ZHP używa organizacyjnych odznak i mundurów oraz pieczęci według wzorów zatwierdzonych przez właściwe organy administracji państwowej.

Rozdział 2.

Charakter, cel i środki działania.

§ 5. 1. ZHP jest ideowo-wychowawczą, masową, dobrowolną organizacją ruchów, harcerzy i instruktorów.

2. ZHP stanowi samodzielną część polskiego ruchu młodzieżowego. Współpracując ze Związkiem Młodzieży Socjalistycznej, Związkiem Młodzieży Wiejskiej, Zrzeszeniem Studentów Polskich oraz Kołami Młodzieży Wojskowej, ZHP kształtuje oblicze ideowo-polityczne dzieci, dorastającej młodzieży i wychowawców skupionych w swych szeregach, stara się wyrabiać u swych członków poczucie jedności ideowej z bratnimi organizacjami, dąży, by harcerze wstępowali do ZMS lub ZMW dla kontynuacji społecznej, obywatelskiej działalności rozpoczętej w harcerstwie.

3. ZHP współpracuje z organizacjami społecznymi zajmującymi się pracą wychowawczą wśród dzieci i młodzieży i prowadzi działalność wychowawczą również wśród dzieci i młodzieży niezorganizowanej.

§ 6. 1. ZHP pracuje pod ideowym kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wychowuje swych

członków na gorących patriotów, aktywnych i odpowiedzialnych współgospodarzy Polski Ludowej.

2. ZHP wiąże harcerzy z rewolucyjnym ruchem społecznym i wychowuje każdego z nich na obywatela:

- oddanego walce o rozkwit i szczęście socjalistycznej Ojczyzny, wiążącego swą przyszłość ze zwycięstwem idei socjalizmu i pokoju,
- uznającego sprawy niepodległości i wolności innych narodów za nierozdzielne z interesami własnego narodu,
- wrażliwego na krzywdę społeczną, odważnego i nieustraszonego w walce ze złem, stojącego zawsze w obronie krzywdzonych i prześladowanych,
- świadomego pracującego nad własnym charakterem, potępiającego egoizm, skromnego, prawdomównego, samodzielnego i zdyscyplinowanego, umiającego współżyć w zespole i podporządkować się jego decyzjom, znajdującego radość w działaniu, pracy i zabawie,
- myślącego, pogłębiającego ciągle swą wiedzę, podążającego za postępem nauki i techniki, gotowego ulepszyć świat własnym wysiłkiem,
- zdolnego służyć obronnym potrzebom socjalistycznej Ojczyzny.

§ 7. 1. Swe ideały wychowawcze ZHP czerpie z postępowych, humanistycznych tradycji narodu polskiego, rewolucyjnych tradycji bohaterskiej klasy robotniczej i międzynarodowego ruchu robotniczego, z tradycji walk narodu polskiego o wolność, niepodległość i sprawiedliwość społeczną, z najpiękniejszych tradycji kultury polskiej, z tradycji postępowych ruchów młodzieżowych w Polsce, w tym również z postępowego nurtu harcerstwa.

2. W realizacji zadań wychowawczych ZHP współdziała z nauczycielstwem, kształtuje wśród dzieci i młodzieży aktywny stosunek do nauki i obowiązków szkolnych, pomaga im poznawać i rozumieć świat, zdobywać wiedzę i korzystać z osiągnięć współczesnej techniki i kultury.

3. W swej pracy ZHP korzysta z poparcia rad i kół przyjaciół harcerstwa oraz sekcji przyjaciół harcerstwa w komitetach rodzicielskich, które swym społecznym autorytetem wspierają wysiłki Związku. Współdziałając z nimi ZHP stara się wiązać swą pracę wśród dzieci i młodzieży z troską wychowawczą rodziców oraz z działalnością społeczno-wychowawczą Frontu Jedności Narodu.

4. Stawiając przed harcerzami wysokie wymagania wzorowej postawy w nauce i życiu codziennym organizacja troszczy się o zaspokojenie potrzeb dzieci i młodzieży w zakresie pełnego wykorzystania prawa do nauki, możliwości wypoczynku, przygotowania do pracy zawodowej i wszechstronnego rozwoju osobowości.

5. ZHP jest organizacją świecką, w swej pracy wychowawczej kieruje się zasadami naukowego światopoglądu.

Rozdział 3.

Członkowie, ich prawa i obowiązki.

§ 8. Członkami ZHP są:

Członkami ZHP są:

- 1) zuchy i harcerze,
- 2) instruktorzy.

§ 9. 1. Zuchem jest członek ZHP w wieku ucznia klasy II—IV szkół podstawowych.

2. Harcerzem jest członek ZHP w wieku ucznia klasy V—VIII szkół podstawowych, szkół średnich (ogólnokształcących i zawodowych) oraz zasadniczych szkół zawodowych, który zgłosił akces przynależności do drużyny harcerskiej, specjalnościowej lub młodzieżowego kręgu instruktorskiego.

3. Młodzież w wieku uczniów szkół podstawowych jest przyjmowana do drużyny za zezwoleniem rodziców lub opiekunów.

§ 10. Zuchy i harcerze mają następujące prawa i obowiązki:

- 1) przestrzegania prawa i obietnicy zucha oraz prawa i przyrzeczenia harcerskiego,
- 2) uczestniczenia w pracy ZHP i należenia do jednej z drużyn zuchowych lub harcerskich; harcerze mają ponadto prawo wybierania funkcyjnych i współdziałania w swym zastępie, drużynie i w szczeple,
- 3) przestrzegania dyscypliny organizacyjnej,
- 4) noszenia munduru i odznaki ZHP,
- 5) regularnego opłacania składki członkowskiej,
- 6) korzystania z urządzeń i placówek ZHP.

§ 11. Instruktorem ZHP może zostać obywatel PRL, który pragnie pracować z dziećmi i młodzieżą przyjmując zasady ideowo-wychowawcze i organizacyjne Związku.

§ 12. 1. Warunkami przyjęcia w poczet instruktorów ZHP są:

- 1) ukończenie 16 lat życia,
- 2) ukończenie z wynikiem pomyślnym kursu dla drużynowych lub uzyskanie odpowiedniego uprawnienia specjalistycznego,
- 3) złożenie zobowiązania instruktorskiego,
- 4) podjęcie w ZHP funkcji instruktorskiej.

2. Za funkcję instruktorską uważa się każdą funkcję organizacyjną w ZHP począwszy od przybocznego w drużynie harcerskiej (zuchowej) lub zastępcy przewodniczącego w kręgu instruktorskim.

§ 13. Instruktor ZHP ma prawo:

- 1) współtworzyć program działania i współuczestniczyć w przygotowywaniu decyzji swych władz harcerskich oraz wypowiadać się o działalności wszystkich instancji ZHP,
- 2) wybierać i być wybieranym do władz ZHP,
- 3) nosić mundur i odznaki ZHP.

§ 14. Instruktor ZHP ma obowiązek:

- 1) być dla młodzieży przykładem wcielania w życie celów i zasad ideowych ZHP, przestrzegać statutu i zobowiązania instruktorskiego oraz uchwał i zarządzeń władz harcerskich,
- 2) aktywnie uczestniczyć w działalności Związku, realizować program organizacji, być czynnym członkiem kręgu instruktorskiego, systematycznie opłacać składki instruktorskie oraz pełnić funkcję instruktorską, zgodnie z przydziałem służbowym dokonany przez harcerską instancję zwierzchnią,
- 3) dbać o zdrowie i bezpieczeństwo powierzonej sobie młodzieży, występować wobec społeczeństwa i władz jako rzecznik jej potrzeb i interesów.

§ 15. Szczegółowe prawa i obowiązki instruktora ZHP określa „Karta praw i obowiązków instruktora”, przyjęta przez Zjazd ZHP.

§ 16. 1. Zasady oraz sposób przyjmowania i zwalniania członków ZHP ustala Rada Naczelna.

2. Usunięcie instruktora z ZHP może nastąpić jedynie na podstawie decyzji władz ZHP lub komisji instruktorskiej za następujące przewinienia:

- 1) przekroczenie zasad statutu lub zobowiązania instruktorskiego,
- 2) działanie na szkodę dzieci i młodzieży,
- 3) zaleganie ze składkami przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Usuniętemu przysługuje prawo odwołania się w terminie jednego miesiąca do władzy nadrzędnej lub komisji instruktorskiej wyższego szczebla. Odwołującemu się nie przysługują prawa członkowskie do czasu ostatecznej decyzji w sprawie złożonego odwołania.

Rozdział 4.

Ustrój ZHP.

§ 17. 1. Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi ZHP są:

- 1) drużyny zuchowe i harcerskie,
- 2) kręgi instruktorskie.

2. Głównym terenem działania ZHP są szkoły podstawowe, w których działają drużyny zuchowe i harcerskie. Ponadto drużyny zuchowe i harcerskie mogą być organizowane w placówkach oświatowo-wychowawczych, w zakładach leczniczych oraz w środowiskach mieszkaniowych, np. przy komitetach osiedlowych Frontu Jedności Narodu.

3. W szkołach średnich (ogólnokształcących i zawodowych) oraz zasadniczych szkołach zawodowych dla niepracujących są organizowane harcerskie drużyny specjalnościowe i młodzieżowe kręgi instruktorskie ZHP.

4. Młodzieżowe kręgi instruktorskie są organizowane w zakładach kształcenia nauczycieli; mogą być również organizowane przy instancjach harcerskich.

5. Organizowanie drużyn w innych wypadkach odbywa się za zgodą Głównej Kwatery ZHP.

6. Utworzenie drużyny wymaga zatwierdzenia przez komendę hufca w porozumieniu z kierownictwem (dyrekcją) szkoły (placówki, zakładu).

§ 18. 1. Kręgi instruktorskie są organizowane przy:

- 1) związkach drużyn (skupiających instruktorów danego szczepla, ośrodka, rejonu),
- 2) instancjach harcerskich (skupiających instruktorów z przydziałem służbowym do danej instancji).

2. Kręgi instruktorskie mają za zadanie:

- 1) współuczestniczyć w tworzeniu programu działania ZHP, inicjować oraz organizować społeczną działalność ZHP na swoim terenie,
- 2) być rzecznikiem spraw dzieci i dorastającej młodzieży oraz współdziałać w tym zakresie ze szkołą i czynnikami społecznymi,
- 3) podnosić kwalifikacje instruktorskie, poziom ideowo-polityczny oraz wiedzę ogólną instruktorów,
- 4) wyrażać opinię o pracy drużynowych i innych instruktorów, o wnioskach w sprawie przyznania im nagród, wyróżnień itp.,
- 5) dbać o zaspokajanie potrzeb kulturalnych instruktorów.

3. Młodzieżowe kręgi instruktorskie zrzeszają instruktorów i osoby przygotowujące się do podjęcia funkcji instruktora. Zakres zadań i zasady pracy tych kręgów określa Główna Kwatera ZHP.

§ 19. 1. Drużyny działające w jednej szkole łączą się w szczerp. Drużyny i szczerpy mogą tworzyć związek drużyn, zwany ośrodkiem lub rejonem.

2. Zadania, zasady organizacji pracy oraz powoływanie władz związków drużyn określa Główna Kwatera ZHP.

§ 20. Drużyny zuchowe i harcerskie, związki drużyn oraz kręgi instruktorskie z jednego powiatu (miasta stanowiącego powiat lub dzielnicy w mieście wyłączonym z województwa) tworzą hufiec ZHP. Utworzenie hufca według innych zasad wymaga zgody Głównej Kwatery ZHP.

§ 21. Wszystkie hufce działające na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa) tworzą chorągiew ZHP.

§ 22. 1. Drużyny, związki drużyn, kręgi instruktorskie, hufce i chorągwie ZHP mogą posiadać nazwy.

2. Nazwy i numerację drużyn, związków drużyn i kręgów instruktorskich zatwierdzają komendy hufców, nazwy zaś hufców i chorągwi — Główna Kwatera ZHP.

§ 23. 1. Władze Związku pochodzą z wyboru. Wybory w ZHP przeprowadza się zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej $\frac{2}{3}$ uprawnionych do głosowania.

2. Członek władz ZHP może być odwołany uchwałą powziętą zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania. Odwołanie komendanta hufca wymaga zatwierdzenia przez komendę chorągwi, a komendanta chorągwi — przez Prezydium Rady Naczelnej.

3. Rada Naczelna, rady chorągwi i rady hufców są uprawnione do przyjmowania rezygnacji swych członków oraz mogą dokooptować nowych członków. Liczba osób dokooptowanych nie może przekraczać: $\frac{1}{6}$ składu Rady Naczelnej, $\frac{1}{3}$ rady chorągwi i $\frac{1}{2}$ rady hufca w stosunku do liczby osób wybranych przez Zjazd ZHP lub konferencję sprawozdawczo-wyborczą.

4. Do Rady Naczelnej i rady chorągwi można być wybranym w zasadzie tylko przez dwie kolejne kadencje. W każdej kadencji skład tych władz podlega odnowieniu co najmniej w $\frac{1}{3}$.

§ 24. Uchwały władz ZHP są podejmowane — o ile statut nie stanowi inaczej — zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania i obowiązują władze niższego szczebla oraz wszystkich członków ZHP.

§ 25. Członkowie ZHP mają prawo zgłaszać wnioski, postulaty i uwagi dotyczące życia i działalności Związku.

Rozdział 5.

Władze naczelne.

§ 26. 1. Najwyższą władzą ZHP jest Zjazd.

2. W okresie międzyjazdowym władzami naczelnymi ZHP są:

- 1) Rada Naczelna Związku Harcerstwa Polskiego,
- 2) Prezydium Rady Naczelnej ZHP,
- 3) Główna Kwatera ZHP.

3. Organem powołanym przez Zjazd do kontroli działalności ZHP w okresie między zjazdami jest Centralna Komisja Rewizyjna ZHP.

§ 27. 1. Zwykły Zjazd odbywa się co 4 lata. Zwołuje go Rada Naczelna ogłaszając o tym w prasie organizacyjnej co najmniej na dwa miesiące przed wyznaczonym terminem z podaniem proponowanego porządku obrad.

2. Nadzwyczajny Zjazd zwołuje Rada Naczelna z własnej inicjatywy, na żądanie Centralnej Komisji Rewizyjnej lub na wniosek $\frac{1}{3}$ ogólnej ilości rad chorągwi.

3. Delegatami na Zjazd z głosem decydującym są członkowie ZHP, wybrani zgodnie z regulaminem ustalonym przez Radę Naczelną, oraz z głosem doradczym — członkowie ustępujących władz naczelnych.

§ 28. Zjazd:

- 1) uchwała projekt statutu, prawo i obietnicę zucha, prawo i przyrzeczenie harcerskie, hymn Związku oraz zobowiązanie instruktorskie,
- 2) decyduje o podstawowych sprawach ideowo-wychowawczych i programowych Związku,
- 3) rozpatruje sprawozdania Rady Naczelnej i Centralnej Komisji Rewizyjnej oraz na wniosek Centralnej Komisji Rewizyjnej podejmuje uchwałę w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Naczelnej,
- 4) wybiera Radę Naczelną ZHP oraz Centralną Komisję Rewizyjną ZHP.

§ 29. 1. W skład Rady Naczelnej wchodzi 65—75 członków.

2. Komendanci chorągwi, redaktorzy naczelni pism harcerskich, komendanci centralnych szkół organizacyjnych i kierownicy centralnych placówek harcerskich, którzy nie są członkami Rady Naczelnej, biorą udział w jej pracach z głosem doradczym.

3. Rada Naczelna zbiera się co najmniej trzy razy do roku. Ponadto Rada Naczelna zbiera się na żądanie Centralnej Komisji Rewizyjnej bądź $\frac{1}{3}$ ogółu członków Rady.

4. Posiedzenie Rady Naczelnej zwołuje oraz ustala ich porządek Prezydium Rady.

5. Dla wykonania określonych zadań Rada Naczelna może powoływać stałe lub doraźne komisje.

§ 30. 1. Rada Naczelna jest najwyższą władzą ZHP w okresie między zjazdami.

2. W ramach uchwał Zjazdu Rada Naczelna podejmuje decyzje w sprawach:

- 1) pracy i rozwoju ZHP,
- 2) stanowiska ZHP wobec ważnych społecznych problemów wychowania dzieci i młodzieży,
- 3) kontroli realizacji uchwał i wytycznych Zjazdu oraz Rady Naczelnej,
- 4) przyjmowania sprawozdań Prezydium Rady Naczelnej, Głównej Kwatery oraz Komisji Instruktorskiej,
- 5) przyjmowania bilansów rocznych na wniosek Centralnej Komisji Rewizyjnej i zatwierdzania budżetu ZHP na następujący rok.

§ 31. Rada Naczelna wybiera ze swego grona Prezydium w składzie 15—19 osób, w tym Naczelnika ZHP i jego zastępców, którzy stanowią Główną Kwaterę ZHP.

§ 32. 1. Prezydium Rady Naczelnej w okresie między plenarnymi posiedzeniami Rady:

- 1) kieruje oraz pomaga w pracy chorągwiom i centralnym placówkom harcerskim,
- 2) ustala regulaminy organizacyjne w ramach uprawnień przekazanych przez Radę Naczelną,
- 3) decyduje o nabyciu i zbyciu majątku ZHP,
- 4) ustala wysokość składek członkowskich oraz innych opłat organizacyjnych.

2. W okresie między posiedzeniami Rady Naczelnej Prezydium może w uzasadnionych wypadkach podejmować decyzje w sprawach zastrzeżonych dla Rady Naczelnej z obowiązkiem przedstawienia ich do zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu Rady Naczelnej.

§ 33. 1. Główna Kwatera sprawuje bieżące kierownictwo działalnością ZHP i reprezentuje Związek na zewnątrz.

2. Do składania w imieniu ZHP oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób. Osobami upoważnionymi są: Naczelnik ZHP i jego zastępcy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy ZHP działa przez jedną z wyżej wymienionych upoważnionych osób.

§ 34. 1. W skład Centralnej Komisji Rewizyjnej ZHP wchodzi 13—21 członków.

2. Centralna Komisja Rewizyjna sprawuje kontrolę nad zgodnością działalności władz Związku z przepisami prawa, statutem ZHP i uchwałami Rady Naczelnej oraz nad działalnością finansowo-gospodarczą.

3. Centralna Komisja Rewizyjna działa zgodnie z regulaminem opracowanym przez siebie.

Rozdział 6.

Władze terenowe.

§ 35. 1. Najwyższą władzą ZHP w chorągwi jest konferencja sprawozdawczo-wyborcza.

2. W okresie między konferencjami władzami chorągwi są:

- 1) rada chorągwi,
- 2) komenda chorągwi.

3. Organem powołanym przez konferencję sprawozdawczo-wyborczą do kontroli działalności ZHP w chorągwi w okresie między konferencjami jest komisja rewizyjna chorągwi.

§ 36. 1. W konferencji sprawozdawczo-wyborczej chorągwi biorą udział z głosem decydującym delegaci wybrani zgodnie z regulaminem ustalonym przez Radę Naczelną oraz z głosem doradczym członkowie ustępujących władz chorągwi.

2. Zwyczajna konferencja sprawozdawczo-wyborcza chorągwi odbywa się raz na 4 lata. Zwołuje ją rada chorągwi. Konferencję nadzwyczajną zwołuje rada chorągwi z własnej inicjatywy, na wniosek Prezydium Rady Naczelnej lub na żądanie 1/3 ilości rad hufców.

3. Konferencja sprawozdawczo-wyborcza chorągwi:

- 1) dokonuje oceny pracy i uchwała program działania chorągwi,
- 2) rozpatruje sprawozdania ustępującej rady chorągwi i komisji rewizyjnej chorągwi,
- 3) na wniosek komisji rewizyjnej chorągwi podejmuje uchwałę w sprawie udzielenia absolutorium ustępującej radzie chorągwi,

4) wybiera radę chorągwi i komisję rewizyjną chorągwi.

§ 37. 1. W skład rady chorągwi wchodzi 25—41 instruktorów.

2. Komendanci hufców, którzy nie są członkami rady chorągwi, biorą udział w jej pracach z głosem doradczym.

3. Rada chorągwi zbiera się co najmniej trzy razy do roku. Ponadto rada chorągwi zbiera się na żądanie Głównej Kwatery ZHP bądź 1/3 członków rady chorągwi.

4. Zebrania rady zwołuje komenda chorągwi. Radzie przewodniczy komendant chorągwi.

5. Dla wykonania określonych zadań rada chorągwi może powoływać stałe lub doraźne komisje.

§ 38. Rada chorągwi:

- 1) wytycza główne kierunki pracy chorągwi,
- 2) ocenia ważniejsze poczynania programowe i organizacyjne chorągwi,
- 3) rozpatruje sprawozdania komendy chorągwi i komisji instruktorskiej chorągwi oraz dokonuje oceny ich działalności,
- 4) wybiera ze swego grona komendę chorągwi w składzie 5—7 osób, w tym komendanta chorągwi i jego zastępców.

§ 39. 1. Komenda chorągwi jest organem przydzielonym i wykonawczym rady chorągwi i pod przewodnictwem komendanta chorągwi kieruje kolegialnie pracą chorągwi.

2. Komenda chorągwi:

- 1) wykonuje uchwały i zarządzenia naczelnych władz ZHP, konferencji sprawozdawczo-wyborczej chorągwi i rady chorągwi,
- 2) kieruje i pomaga w pracy podległym jej jednostkom organizacyjnym,
- 3) prowadzi działalność finansowo-gospodarczą w ramach uprawnień przekazanych jej przez Radę Naczelną,
- 4) kontroluje wykonanie uchwał i zarządzeń władz ZHP przez podległe jej jednostki,
- 5) reprezentuje ZHP na terenie województwa.

3. Do składania w imieniu komendy chorągwi oświadczeń w zakresie jej praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób. Osobami upoważnionymi są: komendant chorągwi, jego zastępcy albo inni członkowie komendy chorągwi, upoważnieni przez komendanta. W sprawach wynikających ze stosunku pracy komenda chorągwi działa przez jedną z wyżej wymienionych upoważnionych osób.

§ 40. 1. Komisja rewizyjna chorągwi składa się z 9—13 członków.

2. Zakres i sposób działania komisji rewizyjnej chorągwi określa regulaminem Centralna Komisja Rewizyjna.

§ 41. 1. Najwyższą władzą hufca jest konferencja sprawozdawczo-wyborcza hufca.

2. W okresie między konferencjami władzami hufca są:

- 1) rada hufca,
- 2) komenda hufca.

3. Organem powołanym przez konferencję sprawozdawczo-wyborczą hufca do kontroli działalności ZHP w hufcu w okresie między konferencjami jest komisja rewizyjna hufca.

§ 42. 1. Konferencja sprawozdawczo-wyborcza hufca odbywa się raz na dwa lata. Zwołuje ją rada hufca.

2. W konferencji biorą udział na zasadach określonych regulaminem uchwalonym przez Radę Naczelną instruktorzy ZHP pracujący na terenie hufca.

3. Konferencja sprawozdawczo-wyborcza hufca:

- 1) dokonuje oceny oraz uchwała kierunki pracy programowej i rozwoju hufca,
- 2) rozpatruje sprawozdania z działalności rady hufca oraz na wniosek komisji rewizyjnej decyduje o udzieleniu absolutorium ustępującej radzie hufca,
- 3) wybiera radę hufca i komisję rewizyjną hufca.

§ 43. 1. W skład rady hufca wchodzi 13—21 instruktorów.

2. Rada hufca zbiera się co najmniej trzy razy do roku. Ponadto rada hufca zbiera się na żądanie wyższych władz ZHP lub $\frac{1}{2}$ członków rady hufca.

3. Posiedzenia rady hufca zwołuje komenda hufca. Radzie przewodniczy komendant hufca.

4. Rada hufca:

- 1) ustala kierunki pracy hufca oraz ocenia jego działalność programową i organizacyjną,
- 2) rozpatruje sprawozdania komendy hufca i dokonuje oceny jej działalności,
- 3) wybiera komendę hufca w składzie 5—7 osób, w tym komendanta hufca.

§ 44. Komenda hufca kieruje całokształtem programowej, organizacyjnej i finansowo-gospodarczej działalności hufca, prowadzi działalność finansowo-gospodarczą w ramach uprawnień przekazanych jej przez komendę chorągwi oraz reprezentuje ZHP na terenie powiatu.

§ 45. 1. Komisja rewizyjna hufca składa się z 3—7 członków.

2. Zakres i sposób działania komisji rewizyjnej hufca określa regulaminem Centralna Komisja Rewizyjna.

§ 46. W miastach wyłączonych z województw i w miastach, gdzie działają co najmniej trzy hufce, mogą być powoływane przez Główną Kwaterę na wniosek komendy chorągwi komendy miejskie ZHP.

Rozdział 7.

Komisje instruktorskie ZHP.

§ 47. 1. Komisje instruktorskie ZHP:

- 1) wnikają w całokształt spraw instruktorskich, oddziałują

na kształtowanie właściwych norm postępowania instruktorów, na kształtowanie sylwetki ideowo-moralnej instruktora ZHP oraz stosunków między instruktorami a instancjami,

- 2) rozstrzygają instruktorskie sprawy dyscyplinarne i sporne.

2. Centralną Komisję Instruktorską w liczbie 19—25 osób powołuje Rada Naczelna, a komisje instruktorskie chorągwi w składzie 7—11 osób — rady chorągwi.

3. Zakres i zasady działania komisji instruktorskich określa regulamin, zatwierdzony przez Radę Naczelną.

Rozdział 8.

Fundusze i gospodarka.

§ 48. 1. Na fundusze i majątek Związku składają się:

- 1) składki członkowskie,
- 2) dotacje państwowe i inne środki przyznawane przez jednostki gospodarki uspołecznionej zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności należności za prowadzenie akcji zleconych,
- 3) dochody z działalności gospodarczej i wydawniczej,
- 4) dochody z majątku,
- 5) darowizny i zapisy.

2. ZHP prowadzi działalność gospodarczą i wydawniczą na podstawie zezwoleń uzyskanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Rozdział 9.

Przepisy końcowe.

§ 49. Uchwały w sprawie projektu zmiany statutu podejmuje Zjazd ZHP większością $\frac{2}{3}$ głosów, przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do udziału w Zjeździe.

§ 50. 1. Uchwałę w sprawie rozwiązania ZHP może powziąć Zjazd ZHP większością $\frac{3}{4}$ głosów, przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do udziału w Zjeździe.

2. W razie rozwiązania ZHP majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa.

OBWIESZCZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 czerwca 1969 r.

o ustaleniu urzędowego spisu leków.

Stosownie do § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie urzędowego spisu leków oraz innych wykazów surowców farmaceutycznych i leków gotowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 18 poz. 99) ustala się urzędowy spis leków, stanowiący załącznik do obwieszczenia.

Równocześnie traci moc urzędowy spis leków, ustalony w drodze obwieszczenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1962 r. o ustaleniu urzędowego spisu

leków (Monitor Polski z 1962 r. Nr 89, poz. 423, z 1963 r. Nr 57, poz. 297, z 1964 r. Nr 5 poz. 26 i Nr 53, poz. 258, z 1965 r. Nr 2, poz. 9 i Nr 40, poz. 230, z 1966 r. Nr 2 poz. 21 i Nr 34, poz. 178, z 1967 r. Nr 2, poz. 11 i Nr 41, poz. 200, z 1968 r. Nr 2, poz. 14, Nr 34, poz. 241 i Nr 43, poz. 308 i z 1969 r. Nr 2, poz. 19 oraz Nr 12, poz. 102).

Obwieszczenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Kostrzewski